

ÚJ LENDÜLETTEL?

A szeptember minden évben az iskolakezdés ideje. Mindannyian megerősíthetjük, hogy éppen a nyári pihenés után, amikor igazán élveztük a szabadságot, különösen nehezünkre esik lendületet venni az új feladatokhoz. Az idei szeptember mégis más. Számomra személyesen mindenképpen. Nagy büszkeséggel tölt el ugyanis, hogy kislányom Bécsben megkezdte általános iskolai tanulmányait. Erre nem lehetett nem készülni és kár volna tagadni, hogy ilyenkor gyerekekben és szülőben egyaránt nagy az izgalom...

Talán az idei évben mindannyiunkra igaz, hogy a szokásosnál nagyobb várakozással tekintettünk az őszi időszak elé. Az elmúlt hónapokban mindannyian nehéz időszakot éltünk át, a

COVID-19 kapcsán foganatosított intézkedések mindannyiunkat érintettek. Voltak akik kis kellemetlenségről beszéltek, másoknak a teljes egzisztenciája veszélybe került. S azt is be kell vallanunk, hogy bármelyik csoporthoz tartozunk is, mást vártunk szeptemberre. Nem csak a külső körülményektől sokszor független személyes remények megszólalása miatt, vagy azért, mert világi vezetőink is ezt a reményt kötötték össze a szabályok betartásának sikerességével; hanem azért is, mert a bennünk, keresztény emberekben élő bizalom, az Isten gondviselésébe vetett töretlen hit sem hagy elkeseredni. Pontosan ezért lehet sokakban nagy a csalódás, hogy a vírushelyzet a továbbiakban is, egyelőre nem látható ideig próbára tesz majd bennünket.

A szeptember minden évben a gyülekezeti munkaév kezdete is. Örömmel adjuk hírül ezt a tényt és az istentiszteletekre, gyülekezeti alkalmakra történő meghívást. Persze azt a kérdést is feltesszük, hogy evangélikus keresztény emberként és gyülekezetként megtaláljuk-e a helyünket és a küldetésünket a sok feszültséggel teli világban. Meg tudjuk-e mutatni munkánkkal Istennek azt a szeretetét és gondviselését, amelyet ma a leginkább megkérdőjeleznek az emberek, s amelyben olykor még a magukat hívó embereknek tartók is elbizonytalanodnak? Segítsen most ebben a maga módján a *Másokért együtt* legújabb száma, amelyet örömmel ajánlok testvéreim figyelmébe.

Wagner Szilárd, lelkész

ISTENTISZTELETEK ÉS GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Néhány hónapja újra lehetségessé vált a gyülekezeti alkalmak megtartása, így újra nagy örömmel és várakozással hívunk és várunk mindenkit istentiszteleteinkre és gyülekezeti alkalmainkra.

- **BÉCS – AUFERSTEHUNGSKIRCHE (Lindengasse 44a, 1070 Wien)**

Október 4.	15 óra (!)	Istentisztelet
November 1.	11 óra	Istentisztelet

- **GRAZ – HEILANDSKIRCHE (Kaiser-Josef-Platz 9, 8010 Graz)**

Október 24.	16 óra	Reformációi gyülekezeti délután
Október 25.	16 óra	Istentisztelet

Kérjük Testvéreinket, hogy kövessék, olvassák és használják a gyülekezeti honlapunkon (www.evangelikus-at.com) és Facebook-oldalunkon (www.facebook.com/evangelikusat) megjelent tartalmakat. Az esetleges változásokról is itt tájékozódhatnak.

KÖSZÖNET

Kedves Olvasóink!

Ezúton szeretnénk megköszönni nagylelkű adományait, melyet adakozási felhívásunkra küldtek. Nagy öröm számunkra, hogy ilyen sokan becsülik munkánkat és támogatják anyagilag, hogy fenn tudjunk maradni, hiszen kis gyülekezet révén nehezebb pénzforráshoz jutunk.

Szíves adományait továbbra is várjuk (IBAN AT70 1100 0002 3041 9100).

Kérjük, hogy az utalásra írják rá: „*Spende AMEGY*“.

Isten áldása és kegyelme legyen mindannyiunkkal!

A presbitérium nevében hálás köszönettel: *Andorka Hanna felügyelő*

ELÉRHETŐSÉGEINK:

Lelkészi hivatal:

Capistrangasse 2/15 1060 Wien,

☎ +43 (0) 650 58 777 12,

✉ e-mail: maegy.austria@gmail.com

💻 <https://www.evangelikus-at.com/>

💻 www.facebook.com/evangelikusat/

É L J Ü N K A J Ö V Ő B Ő L !

Ú T K E R E S É S A J Á R V Á N Y I D E J É N

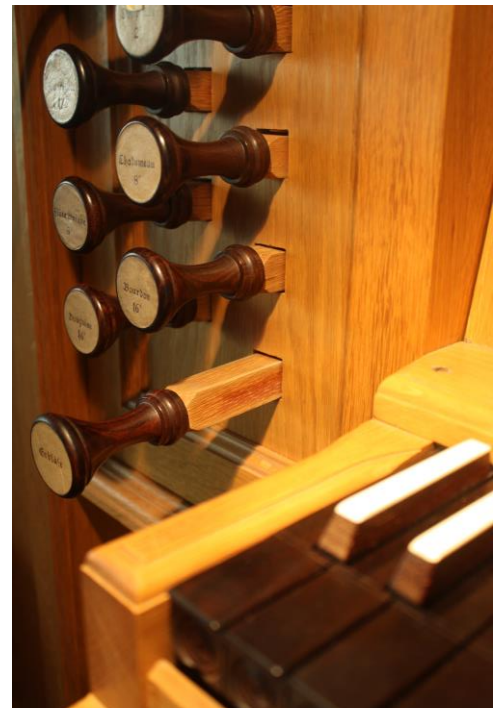
Ha valaki bármikor azt mondta volna nekem, hogy örülni fogok egy vasárnap délelőtt, istentiszteleti időben üresen álló, nyitott templomnak, biztos, hogy nem hiszem el. Eddig nem is éltem át ilyesmit. Persze korábbi szolgálati helyeimen olykor maradt el istentisztelet, de a gyülekezetünk tagjai mindig felhívtak, hogy inkább halasszuk el a találkozást. Ezekben a hetekben viszont más időket élünk. Az állami kérésnek megfelelően nem tartunk istentiszteleteket és más közösségi alkalmakat. Ez a helyzet szerintem nem csak a lelkészeket, papokat, hanem azokat is nagy kihívás elé állítja, akik számára az egyházi életben való részvétel rendszeres erőforrást jelent - mindannyiunkat.

Magam is számba vettem a lehetőségeket, amelyek az egyre inkább digitálissá váló világban kínálóznak. Mi lenne, ha felvennénk, majd feltöltenénk az internetre az istentiszteletünket? Vagy jobb lenne élőben közvetíteni? Adjuk közre írott formában a prédikációt, netán az egész istentiszteleti rendet? S ha körülnézünk, észrevesszük, hogy valóban sokan választották ezeket a lehetőségeket – az általuk támasztott szakmai és technikai feltételek sokrétűségéhez képest túl sokan is...

Így más mellett döntöttem. Már második vasárnapja nyitva áll a templomunk az istentisztelet idejében. Az oltáron két gyertya ég – a húsvéti, a nagy és a halottakra emlékezéskor égő, a kicsi. Egyik sem lehetne aktuálisabb mint éppen ezekben a napokban. Az orgonán Johann Sebastian Bach műveit játszom hatvan percen keresztül – mégiscsak ő az „ötödik evangélista”...

Remélem, hogy... Mit is? Hogy nem jön senki, hiszen nem hirdettem meg ezt a lehetőséget, nem is szabadott volna. Tehát mégis eljött az idő, amikor örülök az üres templomnak – orgonistaként ez sem ismeretlen. Aztán ahogy félidő táján lenézek, mégis ül ott valaki. Már második vasárnapja ugyanazon a helyen, másodszor már

intett is... Ezek szerint megtalálta az útját az örömhír, amely ezekben az időkben sem némítható

el, hanem most is megtalálja a megszólalás sajátos és hatékony módját.

Lám megvan ennek az állapotnak is a maga szépsége. Van mibe kapaszkodni ebben a sokszor kilátástalannak tűnő helyzetben, amikor a múltba révedés nem sokat segít. Mennyire átérezhető most az, ahogyan az egyik evangélikus énekünk az Isten szaváról beszél:

„Ha minden támasz rombadűl, S megragadod ez egyet, És végre hozzá menekül A zúgó vészben lelked: Ó, milyen áldott helyre lel! Ott talál békességet És biztos, védett kikötőt, Hol vihar el nem érhet.” (Evangélikus Énekeskönyv, 286./5.)

A két égő gyertya számomra annak a jövőnek a szimbóluma, amelyet egyre jobban várunk. Kezdjük a kisebbel! Sajnos sokakra kell majd emlékeznünk amikor lecseng ez a járvány. Imádkozzunk azért, hogy minél kevesebb közeli ismerős vagy hozzátartozónk legyen közöttük! Ne feledjük, hogy a másik gyertya, a húsvéti nagyobb. Az ezzel kapcsolatos remény is az. Az áprilisban kezdődő hat hetes (!) húsvéti időszakban talán már tudunk újra találkozni, együtt ünnepelni, Istennek hálát adni – ez a reménységünk.

Kedves Olvasók! A fentiek alapján világos, hogy a jövő vasárnap is nyitva lesz a templom, égni fognak a gyertyák és Bachot fogok orgonálni. De ne mondják el senkinek!

Wagner Szilárd, lelkész

K Ö S Z Ö N T É S B É C S B Ő L

A nemzetközi kapcsolattartás éppen a digitális technika segítségével vált természetessé és mindennapossá. Ennek jelentősége éppen akkor, amikor a személyes találkozásokra kevés lehetőség adódott, különösen megnőtt.

A Magyarországi Evangélikus Egyház honlapja (evangelikus.hu) tudatosan törekedett arra, hogy a magyarországi hittestvérek információt kapjanak a külföldön élő magyarok mindennapjairól, a gyülekezetek életéről.

Az alábbi linken Wagner Szilárd lelkész beszámolóját hallgathatják meg:

https://www.youtube.com/watch?v=oMzuJfV3aus&feature=emb_title

Ú J T E R E M T É S – V Í R U S O S A N H Ú S V É T A H É T K Ö Z N A P O K B A N

„Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.“

(2Kor 5,17)

Talán éppen a nehéz időkben a legfontosabb és legbátorítóbb, ha az örömről hallunk. A húsvéti idő 3. vasárnapját az öröm vasárnapjának nevezzük. A 2. Korinthusi levélből származó heti bibliai igével összekapcsolva ez a nap azonban nem csak arra biztat, hogy visszafelé, a húsvéti ünnep felé tekintsünk és abban találjuk meg örömünk forrását, hanem azt mondja ki, hogy az életünk megújulása az a Krisztus halál feletti győzelmén alapuló húsvéti „eredmény”, amelyre felépül az öröm, amire biztatást kapunk.

Az elmúlt napokban sok szó esett valamiféle előttünk álló „új normalitásról”, amely felváltja majd a jelenlegi, korlátozásokkal teli időszakot. Éppen ideje! – mondják sokan, bár a kritikai hangok sincsenek kevesen, és ezekre talán még jobban kellene figyelniük... Ugyanis ezek éppen arra hívják fel a figyelmünket – bár legtöbbször nem hitbeli okokból –, hogy nem a világnak kell megváltoznia körülöttünk, hanem az embereknek és nekünk magunknak; bibliai nyelven fogalmazva: Nem jöhet létre új normalitás új teremtés nélkül.

Bármennyire is furcsán hangzik tehát ebben az összefüggésben, mégis igaz, hogy a változással nekünk is változunk kell, a megújulásnak, a bőrünk-ből történő egyfajta kibújásnak a mi életünkben is meg kell történnie. Jézus Krisztus feltámadásával hitelesítette azt az értékrendet, amely az emberi önzést – más szóval az önma-

gunk iránti szeretetet – helyezi a másik ember iránti szeretetet mértékeként mindenki szívére. Csak így válhat a magunk számára is megkívánt tisztelet, odafigyelés, szeretet és gondoskodás egyetemes érvényű, mindenekelőtt pedig egyetemesen megvalósuló értékrenddé ebben a világban.

Nem meglepő, hogy még azok is, akik az életüket nem Isten szeretete és Krisztus feltámadása

felől értelmezik, most éppen ezeket az erényeket szeretnék megvalósulva látni a társadalom életében. S mivel – olykor kényszeredett – megvalósításuk sem erre az értékrendre alapul, hatósági ellenőrzésre is szükség van. Mi keresztények tudunk örülni ebben a helyzetben is, mert van okunk rá. S ha a bőrünkől sokszor nekünk is nehezünkre esik kibújni, az alternatíva nélküli emberszeretetre meghallott meghívás okán felelősséggel figyelünk egymásra nem kényszerből, hanem örömmel.

Wagner Szilárd, lelkész

V I L Á G J Á R Ó B E S Z É L G E T É S E K

Új internetes sorozatával Méreg Attila azt a célt jelölte ki a maga számára, hogy a COVID-19 járvány idején minél több, az élet különböző területén

tevékeny-kedő magyartól tudja meg, hogy milyen hatással volt az életükre eddig a pandémia. A youtube.com videómegosztó oldalon követhető ennek a sorozatnak az alakulása és ingyenesen meghallgathatók a tartalmak. A sorozat értéke abban áll, hogy bemutatja, milyen sok magyar honfitársunk milyen sokféle tevékenységet folytat elsősorban Ausztriában, de más külföldi országokban is, és milyen módon állnak helyt ebben a különösen kihívásokkal, bizonytalanságokkal, nehézségekkel teli helyzetben.

Munkája során Méreg Attila eljutott az Ausztriában tevékenykedő történelmi – római katolikus, református és evangélikus – felekezetek lelki vezetőihez is, akikkel nem csak a saját tapasztalataikról, hanem gyülekezeteik életéről, a járványhelyzet kihívásairól is beszélgetett. A lelkészünkkel, Wagner Szilárddal készült beszélgetés honlapunkat (www.evangelikus-at.com) felkeresve, vagy a következő link használatával hallgatható meg:

<https://www.youtube.com/watch?v=qH-eDNcu9PE>

É V A D Z Á R Ó G Y Ü L E K E Z E T I K I R Á N D U L Á S
G R A Z B A N – 2 0 2 0 J Ú N I U S 7 .

„Hagyd az Úrra utadat, bizzál benne, mert ő munkálkodik” (Zsoltárok könyve 37,5)

Másnap, hétfőn reggel azzal ébredtem, hogy mennyire szép volt a vasárnapi nap. Évadzárója volt a gráci evangélikus gyülekezetnek, ugyanakkor a koronavírus miatti karantén utáni első igazi közös összejövetelünk.

Az istentiszteletet a mariatrosti bazilika csodálatos Paulus-kápolnájában ünnepeltük Wagner Szilárd evangélikus lelkész vezetésével. Gyönyörű volt maga a helyszín is a virágdíszítésekkel. Az istentisztelet során Moravcsik-Mitterwallner Katalin orgonajátékában gyönyörködhettünk, igazán lélekemelő volt.

Az időpont Szentháromság vasárnapjára esett. Szilárd először erről az ünnepről beszélt – ez a téma engem mindig nagyon elgondolkodtat – aztán nagyon érdekes volt, hogy prédikációját a jelenleg bennünket körülvevő „korona-hírek és -álhírek” köré fűzte: kinek, minek, melyik forrásnak higgyünk? Wagner Szilárd válasza, hogy csak Isten szava a hiteles forrás, ha rá hagyatkozunk, nem csalódhatunk, ahogy ezt a fenti Zsoltár-idézet is írja.

Az istentisztelet végeztével gyalogszerrel és babakocsival elindultunk az erdőn keresztül a Griessbauer étterem felé. Nagyon szép és kellemes séta volt, de jó volt megérkezni a nagy melegben az árnyas kertbe. A gyerekek az ottani remek játszótéren játszottak addig, amíg megérkezett az ebédünk – állítólag a város legjobb rántott csirkéje. Nagy öröm és meglepetés volt, hogy velünk tartott Solymár Mónika, gyülekezetünk korábbi lelkésze és Rácz Johanna, a Gráci Magyar Újság új főszerkesztője is. Időközben Molnár András városi képviselő is befutott, azaz begurult biciklijén. Számomra ez egy tökéletes nap volt: az istentisztelet, a szép napos idő, séta a természetben, aranyos gyerekek, köztük Szilárd családja is, akiket utoljára egy éve láttunk. Jó társaság, mi hiányozhat még? Csak az időseink, reméljük, hogy jövőre ők is velünk tartanak!

Köszönetet mondok lektorunknak, Szeitl Zitának a gondos szervezésért és Wagner Szilárdnak egész éves munkájáért! Szeptemberben ismét találkozunk.

Komon Erika

Impressum

Medieninhaber und Herausgeber:

Presbyterium der

Ungarischen Evangelischen Gemeinde A.B. in Österreich

A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15

Tel. +43 650 58 777 12, E-mail: maegy.austria@gmail.com

Gefördert aus Mitteln der Volksgruppenförderung

Erscheinungsort: Wien

Verlagspostamt: A-1060 Wien

Zul.Nr.: GZ 02Z031072 M

Richtung der Zeitung: Informationen über die
Tätigkeiten und Veranstaltungen in der Pfarrgemeinde

Redaktion: Pfarrer Szilárd Wagner

Bankverbindung: Bank Austria, A-1011 Wien, Schottengasse 6.

IBAN: AT701100000290419100; **SWIFT (BIC):** BKAUATWW

Szeptember hónap igéje:

„Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával.“

(2. Korinthusi levél 5,19.)

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK

SZERETETTEL KÍVÁNUNK

ISTEN ÁLDÁSÁBÓL MERÍTETT ERŐT ÉS

TALÁLÉKONYSÁGOT AZ ÚJ HELYZET KIHÍVÁSAIHOZ!

